

РЕШЕНИЕ

№ 15461

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 23.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **13432** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по подадена жалба от „Бассмания-1“ ЕООД [населено място], представлявано от Р. Д. срещу решение № РС-193/24.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство, с което на основание чл. 76, ал. 7, т. 3 от ЗМГО заличава регистрацията на марка с рег. № 155573 „Червена Зона“, комбинирана, за всички стоки и услуги от класове 25,39 и 43 на МКСУ, за които е регистрирана.

Жалбоподателят посочва, че решението е незаконосъобразно, противоречащо на материалния закон, издадено при съществени процесуални нарушения, при неправилно установяване на фактите, при превишаване на компетентността на органа и при липса на правен интерес от страната, поради чиято инициатива е започнало производството. Позовава се на писмо от Столична община, от което твърди да следва, че общината не предлага търговска услуга „синя“, „зелена“, „червена“ или „жълта“ зона, не използва тези означения като търговски марки, не ги използва в търговския оборот и не извършва дейност, която би могла да се квалифицира като търговска. Развиват се съображения още, че административният режим на паркиране, при който се заплаща такса, е публично-правна дейност, която няма характер на търговска услуга и не може да бъде основание за възникване на правен интерес от страна на общината да оспорва частни търговски марки. Твърди се още и погрешно тълкуване на понятието „заблуждаващ характер“ поради отсъствието на пазарна дейност и икономическа активност от страна на общината, както и липса на основания за заличаването на марката. Поради това се иска от съда да отмени процесното решение. Претендират се разноски.

Ответникът - председател на Патентно ведомство, редовно призован, се представлява от юрк. Б.,

която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна - „Център за градска мобилност“ ЕАД, редовно призована, се представлява от адв. С., който оспорва жалбата. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

На 05.07.2019 г. дружеството жалбоподател "БАССМАНИЯ - 1" ЕООД е заявило марка с рег. № 155573 „Червена Зона“, комбинирана, като същата е регистрирана на 28.10.2020 г. за стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 на Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ).

На 15.04.2022 г. от страна на „Център за градска мобилност“ ЕАД, Общинско предприятие „Транспорт“ [община], Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ [община], Общинско предприятие „Паркинги и гаражи“ [община] и Общинско предприятие „Общински пазари и паркинги“ [община] е постъпило искане за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 155573 „Червена зона“, комбинирана.

След проведена процедура по чл. 76 ЗМГО, състав по спорове на ПВ е изготвил становище за оставяне без уважение на искането за заличаване на регистрацията на процесната марка на МКСУ на основание чл. 11, ал.1, т.6 и 7 във връзка с чл. 76, ал.7, т.1 от ЗМГО.

С решение № РС-221-1 от 13.12.2023г. председателят на Патентно ведомство на Република България е оставил без уважение искането за заличаване, като е счел, че не са изпълнени фактическите състави на предявените основания.

Процесното решение е обжалвано по съдебен ред от „Център за градска мобилност“ ЕАД, като с решение № 20908 от 23.10.2024 г. по адм. дело № 1853/2024 г. по описа на АССГ, 28 с-в жалбата е отхвърлена като неоснователна и решение № РС-221-[1]/13.12.2023 г. на председателя на Патентно ведомство е оставено в сила. С решение №7282 от 09.07.2025 г. по касационно адм.д. № 200/2025 г. по описа на Върховния административен съд (ВАС), VII отделение съдът отменя първоинстанционното решение и вместо него постановява отмяна на решение № РС-221-[1]/13.12.2023 г. на председателя на Патентно ведомство и връщане на преписката за ново произнасяне, съобразно задължителните указания. Касационната инстанция е приела, че са налице основанията за отказ на регистрация по чл. 11, ал. 1, т. 6 и т. 7 ЗМГО. Формиран е извод, че понятието „червена зона“ е нормативно дефинирано и същото е насочено към защита на обществен интерес във връзка с организацията на движението по пътищата и свързаните с него паркиране и спиране на пътни превозни средства в определени части от пътната инфраструктура. Прието е още, че доколкото понятието „червена зона“ е добре познато и разпознаваемо от потребителите на почасово платено паркиране, регистрацията на словна марка с идентично съдържание може да ги въведе в заблуждение относно естеството и качеството на стоките и услугите, обозначени с марката „ЧЕРВЕНА ЗОНА“, като същите я асоциират с понятието „червена зона“, въведено с нормативната уредба за почасово платено паркиране. С тези мотиви е отменено както съдебното решение, така и решението на административния орган и преписката е върната на председателя на Патентното ведомство за произнасяне по искане с вх. № ВГ/Н/2019/155573-8/15.04.2022 год. съобразно дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В изпълнение на тези указания е постановено обжалваното в настоящото производство решение № РС-193/24.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство. С процесния акт е прието, че с оглед обвързващата сила на съдебното решение на касационната инстанция за всички страни по делото, в т.ч. задължението на административния орган да възприеме изцяло мотивите на влезлия в сила краен съдебен акт, искането за заличаване на марката е прието за основателно и по двете повдигнати правни основания - чл. 11, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗМГО.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирана страна – негов адресат. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - председателя на Патентното ведомство съобразно изискването на чл. 76, ал. 8 от ЗМГО (ред. ДВ, бр. 98/2019). Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма, с посочени в него фактически и правни основания за издаването му. В случая не са допуснати и нарушения на материалния закон, по следните причини:

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО не се регистрира марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави. Съдържанието на тези две понятия е подробно обследвано от Върховния административен съд при разглеждане и постановяване на решение по адм.дело № 200/2025 г., в изпълнение на чиито указания е издаден процесният административен акт. Двете думи поотделно, "червена" и "зона", са общоизвестни, а оттам и целия словесен израз "Червена зона", представляващ марката и значението ѝ, ще бъдат сведени до знанието не на конкретна група от обществеността, включваща съответните потребители, а на обществото като цяло. В този смисъл е и решение № 8463 от 08.07.2024 г. по адм. дело № 10969/2023 г., VII отд. на ВАС. Зоните, регистрирани от дружеството, (синя, зелена, жълта и червена), са нормативно установени със ЗДвП и подзаконовни нормативни актове, регулиращи обществените отношения в сферата на регулация на движението по пътищата, вкл. спирането и паркирането. Касационната инстанция в отменителното си решение подробно е обследвала понятието „червена зона“, смисълът, предназначението, както и нормативното му установяване. Разяснена е също повишената обществена значимост на организацията на движението по пътищата, както и правомощията на контролните органи като част от нея. Настоящият състав на съда се солидаризира с направените изводи в оспореното решение, че с регистрацията на процесната марка се засяга установеният обществен ред във връзка с движението по пътищата, което обосновава наличието на забрана за регистрация по чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО.

На следващо място, възприети поотделно, думите в словосъчетанието „червена зона“ могат да имат различно значение, но употребени заедно, те предизвикват асоциация именно с платеното паркиране, въведено от общинските органи в централните части на големите градове. Съдът намира за безспорно установено и доказано, че понятието „червена зона“ фигурира в публичното пространство и е добре познато и разпознаваемо от потребителите на почасово платено паркиране, като се асоциира с функциите на общинските структури в областта на транспорта и организацията на движението по пътищата. С оглед на гореизложеното, се формира извод, че регистрацията на словна марка с процесното съдържание може да въведе потребителите в заблуждение относно естеството и качеството на стоките и услугите, обозначени с марката „ЧЕРВЕНА ЗОНА“, с което е изпълнен и съставът на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО – не се регистрира марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите. Ето защо и необосновани се явяват твърденията на жалбоподателя, че към релевантния момент не е доказано еднозначно използване и значение на „червена зона“ като въведен режим за паркиране.

С оглед на изложеното, съдът намира, че са налице основанията по чл. 11, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗМГО за заличаване на процесната марка и обжалваното решение № РС-193/24.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство следва да се остави в сила като законосъобразно, а жалбата – да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора съдът намира, че искането за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение от страна на ответника следва да бъде уважено на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, в размер на 50 евро, определен съобразно чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На заинтересованата страна „Център за градска мобилност“ ЕАД също се следват разноски. В тази връзка е представен списък с разноски, както и договор за процесуално представителство и фактура, видно от които е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 9000 евро с ДДС. Съдът, въпреки че от страна на жалбоподателя не е направено възражение за прекомерност, счита, че в случая размера на адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до предвидения за това минимум в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, а именно - 511,29 евро (1000 лева). Следва да се отбележи, че делото не се отличава с особена фактическа и правна сложност, не е налице материален интерес, проведено е само едно открито съдебно заседание, като процесуалният представител на заинтересованата страна не е взел подробно становище по същество на спора, било то в писмени бележки или устно в самото заседание. За това съдът счита, че претендираният хонорар в размер на 9000 евро се явява прекомерен в сравнение с положения труд от страна на процесуалния представител на заинтересованата страна, поради което и следва да бъде намален.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Бассмания-1“ ЕООД [населено място], представлявано от Р. Д. срещу решение № РС-193/24.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство.

ОСЪЖДА „Бассмания-1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 50 евро разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Бассмания-1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД, [населено място] ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 511,29 евро разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му пред Върховния административен съд.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: